

Naročnina listu: ==
 Celo leto . . . K 12—
 Pol leta . . . " 6—
 Četrť leta . . . " 3—
 Mesečno . . . " 1—
Zunaj Avstrije: ==
 Celo leto . . . K 17—
Posamezne številke
 :: 10 vinarjev. ::

STRAŽA

Inserati ali oznanila
 se računijo po 12 vinarjev
 od bredne petivrstice: pri
 večkratnih oznanilih velik
 :: popust ::
 „Straža“ izhaja v pon-
 deljek, sredo in petek
 :: popoldne. ::
 Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo in upravnništvo: Maribor
 Koroška ulica 5. — Telefon št. 113.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Z uredništvom se more govoriti
 vsak dan od 11.—12. ure dopold.

Na potih absolutizma.

Iz „samolastne svoje vladarske moči“ je ukinil cesar ustavno življenje ponosne češke kraljevine in vpostavil absolutizem. Če listamo po osnovnih državnih zakonih, ne najdemo nikakih določil o tej „samolastni vladarski oblasti.“ Pri ukrepih, ki se tičejo celotne države, omogočuje take korake ominozni § 14, za posamezne dežele pa ni sličnega paragrafa. Ukinjenje ustave in upostavitve komisarijata je dedščina iz dobe absolutizma. Ugotovljenje absolutistične vladarske oblasti pa kaže jasneje, kot celi foliantni argumentov, da je sedanja ustavna podlaga države in monarhije zastarela, da po dosedanjih ustavnih normah ne gre več naprej.

Centralizem se je preživel že davno in nihče ne misli na to, da bi se ga zopet pustilo priti do veljave. Sledil mu je nesrečni dualizem. Ta mora tlačiti še vedno monarhijo, a vedno številnejši so znaki, da je neznosna, da se je bo treba odrešiti. Razvoj dogodkov samih zahteva vedno odločnejše, da bo treba najti novo podlago. Če hočemo naše ustavno življenje sanirati, potem moramo poiskati nov ustavni temelj. V tem so si edini vsi državniki in politiki, ki jim je obstoj države resno pri srcu in edini so si tudi v tem, da mora biti ta nova ustavna podlaga samo federalistična. Samo na podlagi enakopravnosti in upravne samostojnosti posameznih narodov je mogoče zasigurati Avstriji obstoj. V tem smislu so se gibale naše težnje tudi, kadar smo govorili o trializmu. Mi smo sprejeli besedo trializem, v kolikor je značila zedinjenje Jugoslovanov pod habsburškim orlom. Nikoli nismo pa imeli namena, s povdarjanjem trializma nasprotovati federalističnim zahtevam trugit slovenskih narodov. Ta postranski namen imajo — Nemci, ki bi z naglašanjem in povdarjanjem trializma radi zasejali v vrste Slovanov kali spora in povzročili zmede. Ker so v lastnih državno-ustavnih zahtevah alpski in češki Nemci skregani in ne morejo najti srednje poti, bi imeli radi, da bi nastala taka nasprotstva tudi med Slovani. Odtod njihovi napor, ustvariti med federalistično in trialistično idejo nepremostljiv propad.

Toda to samo mimogrede. Povdariti smo samo hoteli, da se tudi v najmerodajnejših krogih vedno bolj širi prepričanje, da bo treba avstrijsko ustavo temeljito spremeniti. Nastane pa samoposebi vprašanje: Kako to napraviti? Ali naj se prepusti to spremembo ustave delegacijam, ali obema državnima zboroma, ali deželnim zborom? Vsak, kdor le nekoliko pozna naše parlamentarne razmere, ve, da je vsaka

teh poti povsem nemogoča. Zgoraj imenovani zastopi ne bodo naše monarhije nikoli tako preustrojili, da bi bila življenjazmožna. Nemški in mažarski imperializem, ki imata v skoraj vseh zgorajšnjih ustavnih zborih odločujočo moč v svojih rokah, ne bosta nikdar prostovoljno zapustila svoje krivične prepote, magari če propade država. Povemo kar odkrito: za to bi bilo treba krepke, iz „samolastne vladarske moči“ črpajoče roke, ki bi diktila narodom novo ustavo.

Ali so absolutistični vetrovi, ki so zaveli v zadnjih časih preko naše monarhije, oznanjevalci te dobe? Ali sta komisarijata na Hrvaškem in Češkem predhodnika absolutističnih ukrepov za federaliziranje cele države? Chi vivra, vedra!

Vremenske katastrofe.

Smolnik.

V noč od četrta na petek, to je dne 24. in 25. julija, je zadela smolniško grapo in njene posestnike huda vremenska katastrofa. Lobnica, ob navadnem času miren in mal potok, je narasla vsled neprestane deževja v velik in grozeč hudournik, ki je napravil ogromno škodo pri cestah in potokih, kakor tudi pri žagah in mlinih. Najbolj prizadeta je občina Smolnik sama; kajti občinska pot je do malega vsa raztrgana in pretekla bosta najmanj dva meseca, predno jo bo mogoče spraviti v pravi stan za prevažanje lesa. Koliki stroški za tako malo občino, ki ima itak že velike naklade! Seveda so hudo oškodovani tudi lastniki žag, kajti nekaterim je pretrgalo jezove, odneslo mostove, drugim podrla žagarske koče in te struči usodno se je zavarovali, da to grozno neurje ni zahtevalo tudi človeške žrtve. Pri žagi gosp. Karola Hariča ml. je vzela voda mlin in koč, iz katere sta malo prej skozi okno komaj rešila dva žagarja bolno žagarjevo ženo; siromaka, sta si s teža vo rešila golo življenje, a drugo, živeč in obleka, jima je izginilo v deročih lobniških valovih. A škode ni napravila samo Lobnica. Vedno deževje je premočilo vso zemljo in utrgalo se je tudi precej plazov, ki povzročajo gozdovom obütuno škodo in zadržujejo redni promet. — Ker je škoda za občino, ki ima že sedaj visoko čez 100% občinskih naklad, težko breme, upamo, da se bode posrečilo občinskemu odboru, dobiti kako podporo od oblasti, ki so dolžne, ob takih prilikah pomagati. — Kako zelo se je na planinah po vednem deževju zemlja ohladila, pove dovolj, da je bilo na Smolniku v noči dne 24. julija le 7% stop. C. toplote!

let — do njegove smrti, potem je začela zopet hirati in se je bilo bati, da popolnoma propade.

Tudi med Poljaki so mnogi obrnili svojo pozornost na rusinske starine in umetnine, kakor kažejo lepe rusinske zbirke v poljskem narodnem muzeju v Krakovu, v muzeju kneza Lubomirskega v Levovu, v mestnem obrtnem in vseučiliškem arheološkem muzeju istotam.

(Pri nas imajo Nemci več zmisla za naše starine, kakor mi sami.)

Še večjo pozornost je že zdavno obračal na sebe rusinski narodopis in ena najlepših narodopisnih zbirk galiških Rusinov je v Naprstkovem muzeju v Pragi. Med Rusini samim je šele začetkom 90 let prejšnjega stoletja položil temelj arheološko-narodopisnemu muzeju vseučiliški profesor M. Hruševskij na stroške rusinskega znanstvenega društva „Sevčenko“ v Levovu. Njegovo podjetje je po kakovosti in kolikosti imelo velike vspehe za narod in znanost.

Vkljub vsemu temu so čutili pomanjkanje enotnega, specifično gališko-rusinskega muzeja; vse te zbirke so bile šele poskusi, začetki in odlomki.

Pomanjkanje enotne in celotne zbirke je zelo zadrževalo sestavno raziskovanje kulturnega razmerja Rusinov do drugih narodov in njih zgodovine in ni bilo upanja, da se kmalu odstranijo neštevilne ovire in potežkoče. V tem se je našel velikodušen in dalekoviden mecen in to je bil visoko izobražen mož finega umetniškega čuta — metropolit A. n. d. r. g. r. Sceptickij. Najprej je ustanovil l. 1905 cerkveni škofijski muzej in daroval zanj 100.000 K. V kratkem času, do l. 1909, je zbral ta muzej 10.000 muzejskih predmetov iz vseh panog rusinskega kulturnega življenja. Potem je pa dovolil, da se je ta cerkveni muzej pretvoril v narodni rusinski muzej in velikodušni cerkveni knez je naklonil svojemu narodu l. 1910. krasno darilo v

Tudi pri naš smo imeli v noči od dne 24. na dne 25. julija povišen, kakor še ne pomnijo niti najstarejši ljudje. V zadnjih 48 urah je deževalo, kakor bi lilo iz škafa. Sicer ponižno žuboreči potoček Radl je tako silno narasel, da ga je bilo groza gledati. Po strugi je valil z neznanskim ropotom, kakor bi grmelo, velikansko kamenje, ki ga je odtrgalo, kakor bi bili lahki kamenčki. Izruvalo je mogočna drevesa, odtrgalo tu pa tam cele pečine in vse je valilo v dolino. Odneslo je vse mostove, raztrgalo mogočne jeze, tako da skoro ni več videti sledu, kjer so stali. Hudo je prizadeta tovarna za kose in srpe Henrika Kieferja. Vsi nasipi z jezom vred ter vsa zaloga lesa je izginila. Na mnogih krajih se je tako zajezilo, da je stopila voda iz struge ter poplavlila cele njive in travnike in nanosila na nje ogromno kamenja, dlena, dračja in hlobovja. Prizadeti so vsi posestniki žag, toda najhujše pa Karol Kramberger. Povišen denj mu je razdrla žago in odnesla ves les. Tudi okrajna cesta Sv. Lovrenc—Radl je hudo prizadeta in mestoma tako razdrta, da ni možno voziti po njej. Treba bo velikih denarnih žrtev, predno se bo popravila. Cela graba Radla nudi sliko groznega opustošenja.

Brezno.

Kakor po drugod, je napravilo v noči na Jakobovo tudi po obrežju tukajšnjih potokov neurje precejšnjo škodo na sadežih (s plazovi), na lesu, žagah in mlinih. Ljudje so celo noč prebedeli v strahu in trepetu. Odneslo je več brvi in jezov in lesenih hlobov ali plavil. V nevarnosti je bila marsikatera hišica; pota so zasuta; mladenič Jakob St. je plazu komaj ušel. Žito, ravno zoreče, je pomandrano, otava s peskom in dračjem preplavljena, redko sadje na fleh, steze izjedene; hudo je Bog umival naše strmine! Šolarja v petek ne enega ni bilo v šolo in prav so storili stariši, ker otrok se vode ne zna varovati, najmanj še kalne in deroče. Občinski tajnik je s fotografičnim aparatom najhujše točke fiksiral v spomin gosposki, ki tako težkuje veruje obseg vremenskih nezdod.

Šturmovagrab.

Izletnik k Sv. Duhu na Ostrem vrhu nam poroča: Tudi v Šturmovi grabi je v zadnjih dneh razsajala silna nevihta, kakoršne niti starejši ljudje ne pomnijo. Mnogo škode je povzročil narasli potok ter božo imeli ubogi prebivalci dosti dela, predno zopet

vrednosti 900.000 K. In ta muzej šteje sedaj 1700 rokopisov od l. 1307 do 18. stoletja, 2400 zvezkov starih tiskovin od l. 1470. do 18. stoletja, 600 slovansko-bizantinskih slik, 120 risb, 150 slovansko-bizantinskih lesorezov, 160 kipov, 920 etnografskih predmetov, 1500 komadov narodnih vezenin, 650 velikonočnih pisank, 250 komadov prazgodovinskih izkopnin, 100 risb starih stavb, 400 načrtov in kart, 400 fotografij umetniških predmetov, 430 velikoruskih slik in etnografskih predmetov, 300 beloruskih etnografskih predmetov ter posebno knjižnico za zgodovino umetnosti in muzeoslovje. Zbirka tega muzeja se razteza na vse panoge rusinskega kulturnega življenja, ter podaja strokovnjaku in laiku pregledno sliko rusinske kulture in razmerja do Veliko- in Belorusov ter do Jugoslovanov. Otvoritev rusinskega narodnega muzeja je postavila Rusine v enako vrsto z drugimi slovanskimi narodi, ki so že prej imeli svoje narodne muzeje (ter je spravila rusinski narod v vidno zvezo z drugimi kulturnimi narodi).

Sklep: Razmere galiških Rusinov so v mnogočem podobne našim; naj bi se tudi pri nas našli umni zbiratelji in gojitelji domače umetnosti, zgodovine in narodopisa, zlasti naj bi nam nebo naklonilo velikodušnih mecenov v spoznavanje naše prihodnosti in zagotovilo lepše bodočnosti! K.

Božidar Flegerič.

(Ljudski pesnik in pisatelj slovenski.)

(Dalje.)

Flegerič kot človek.

Flegerič je bil mož srednje postave, prej velik nego majhen. Bil je vedno bolj šibkega telesa, a še dovolj krepkega zdravja, če se pomisli, da naš pesnik pravzaprav ni nikoli živel rednega življenja. Glavo so mu

PODLISTEK.

Rusinski narodni muzej v Levovu.

Naslednje vrstice povzamemo iz članka, ki ga je priobčil dr. I. Swienieckij v 5. številki l. lista „Ukrainische Rundschau“, ker ima članek o tej velekulturni zadevi tudi za naš aktualne vrednosti.

Rusinske starine prehistorične dobe, raztrese ne po raznih galiških muzejih, so že pred leti obračale na se pozornost domačih in inozemskih učenjakov. Med Rusini samimi so se začeli zbirati ti predmeti šele v 70 letih 19. stoletja. Pa tudi že v prvi polovici 19. stoletja so si stekli velikih zaslug z zbiranjem starih rokopisov in tiskovin kanonik Harasevycz, kardinal Levickij, zgodovinar Zubryckij in pozneje kanonik Petruszevycz. Posamezni izobraženi rodoljubi in zgodovinarji so poskusili polagoma ustvariti v Levovu zbirko slik, cerkvene oprave, rokopisov in tiskovin, etnografskih predmetov in izdelkov domače rusinske obrti. Tako je prišlo do arheološko-etnografskih razstav in sicer poljsko-rusinske l. 1885, rusinske l. 1888—89 ter etnografskega oddelka na deželni gališki razstavi l. 1894.

Vendar zanimanje za rusinske zgodovinske spomenike je ostalo na nizki stopnji. V Narodnem domu in v Prosveti so sicer nabrali dragocenih predmetov v področju arheologije, kulturne zgodovine, ljudske umetnosti in narodopisa, a te zbirke so vsled pomanjkanja primerne uredbe ostale občinstvu večinoma nepristopne in za znanstvo brez koristi. Šele vseučiliški profesor dr. Szaranevycz je l. 1889. umno uredil nabrane starine ter tako ustvaril prvi javni gališko-rusinski muzej. Ta zbirka, je bila velikega kulturnega in znanstvenega pomena celih 20

spravijo vse svoje imetje, ki so ga hudourniki raznesli, na staro mesto. Krasen je bil še v nedeljo pogled na slapiče, skakalce in bučečo vodovje, ki je v svoji divjosti odneslo tudi vse male prehode, tako da je bilo treba večkrat preskočiti strugo, da celo iskati po gozdu prehod. Vodovje še vedno buči izven svoje stare struge. Sploh pa je ta izlet tako zanimiv, da se čudimo, da se tako malo naših ljudi poda k Sv. Duhu na Ostrem Vrhu.

Trbovlje.

Toča je pri nas v nedeljo napravila veliko škodo. Prišla je od sv. Planine, pobila na polju in vrtovih v sv. Planini, v Rovtah, v Gaberskem, v Trbovljah, se obrnila proti Lokam in odtod najbrž šla na Kranjsko. Padala je debela kot golobja jajca. In padlo je je toliko, da je trboveljsko cesto pobelila. Škoda je precej občutna, posebno za tiste, ki še do sedaj niso mogli požeti zaradi vednega dežja. Fižo

lu, sadju, sploh vsem pridelkom je veliko škodovala. Stvar naših poslancev je, da bodo izposlovali kako podporo oškodovancem.

Maribor.

Kakor po drugod, imamo tudi tukaj in v bližnji okolici v zadnjem času slabo vreme. O groznih nalihih v prejšnjem tednu smo že poročali. Pa tudi v tekočem tednu ni veliko boljše. Če je dopoldne kakih par ur lepo, se popoldne stemni in kmalu se vlije dež, kakor bi lilo iz škafa. Pretečeni ponedeljek, popoldne proti 5. uri, smo imeli pa tudi v Mariboru in okolici posebno hudo uro. Stemnilo se je, bliskalo in grmelo ter začelo tako hudo liti, da je v kratkem času tekla voda po ulicah, kakor v potoku. Med dežjem je padala tudi toča, ki pa ni povzročila velike škode. Poljski pridelki vsled spremenljivega, nestalnega in slabega vremena silno trpe. Če še vremenske razmere kmalu ne zboljšajo, preti našemu kmetu največje pomanjkanje.

Med vojsko in mirom.

Mirovna pogajanja v Bukarešti se prično danes 30. julija. — Na bojiščih še vedno ni miru. — Nasprotniki očitajo drug drugemu neodkritosrčnost. Turki se vtrjujejo v Traciji. — Ljubosumnost velesil njihova največja zaščitnica. — Spor med Avstrijo in Nemčijo.

Razvoj balkanskih razmer postaja neinteresanten. Glavno težišče je sedaj v Bukarešti, kjer se pričeno že danes boji diplomatov — mirovna pogajanja! Za interesirane države so ti boji zelo važni, za radovedne gledalce so pa kmalu utrudljivi. Kar pride v javnost, nudi vse premalo pozitivnega, premalo spremembe, da bi bilo radovednosti tretjih zadoščeno. Pozornost Evrope za Balkan za to pojenjuje. Sicer se zagotavlja, da so Srbija, Grčija in Črnagora pripravljene na hitro rešitev mirovni pogajanj, njihovi delegati imajo baje najboljšo pripravo, in tudi Rumunija dela na skorajšnji sklep, vendar je le malo verjetno, da bi se vprašanje miru res tako nujno rešilo. Bolgari bodo gotovo skušali poraze na bojišču popraviti z diplomatičnimi uspehi. To bo pa pogajanja gotovo precej zavleklo. (Ovirajoče bo vplivalo na pogajanja gotovo tudi dejstvo, da ni sklenjeno premirje. Neprestani spopadi na bojišču — zadnja poročila govore zopet o večjih bojih med Bolgari in Grki — gotovo ne vplivajo pomirjevalno in je razpoloženje gotovo razdraženo.) Ti boji tudi povzročajo, da si nasprotniki še tem bolj očitajo neodkritosrčnost drug drugemu še tem manj zaupajo.

Najzanimivejši moment pogajanj je turško vprašanje. Vse se radovedno vprašuje, kaj bo storila Turčija, kaj bo storila Bolgarija, kaj bodo li storile velesile? Turčija se ne briga za cel svet in se naglo pripravlja, da se močno utabori v tako lahko nazaj pridobljenih pokrajinah. Bolgarija je nasproti Turčiji pasivna in upa na pomoč velesil, na katere je že ponovno apelirala. Velesile pa „konferirajo“, kaj bi bilo storiti in pazijo ljubosumno druga na drugo, da bi katera vendar ne storila koraka — preveč. (Po nekkih vesteh se sicer glasi, da Nemčija, ta stara prijateljica Turčije, ne bo oponirala intervenciji velesil, toda vsled tega bo tudi odpadla po-

okrivali mehki, kostanjevi lasje, ki pa so mu na temenu rano izpadli in tudi nekoliko osiveli; nosil jih je navadno bolj dolge, a le malokdaj v redu. Imel je visoko, belo čelo. Flegeričev pogled je bil navadno truden, kalen, brez svetlobe. Govoril ni veliko, zlasti ne, če je bil trezen ali pa če ga je v znani svoji slabosti potegnil preveč. Kadar pa ni imel »preveč« a tudi ne »premalo« in je bila tudi družba zanj, je bil dobre volje, vesel in je tudi rad katero zapel. V mladih letih je imel lep, visok tenor. Obleka njegova je bila navadno zamarnjena, kakor v obče pri ljudeh, ki se čutijo nesrečne, zapostavljene, ki mislijo, da jih sovražni in preganja ves svet.

Kaki občutki so našega pesnika često obhajali, kažejo nastopne vrstice:

Svet nikdar ni mene ljubil,
tudi jaz sveta nikdar,
mnogo sem zato izgubil,
trpel škodo, imel kvar.

Pesniku ni vseeno, da se je sprl s svetom, zato pravi:

Ko kozarec poln izpraznim,
ki je zgolj trpljenje v njem,
morda s svetom se prijaznim,
pa gotovo še ne vem.

Nesrečni naš Božidar ima najboljšo voljo, najtrdnjeje sklepe, držati se, poboljšati se, toda zama:

Vsaka nada, gola tenja¹
vsak moj up je — prazen nič,
njega vsak načrt spreminja,
meni zle² nesreče bič.

Dasi nosi naš pesnik težko življenja pezo, dasi je često že tako zbežan, »da sam ne ve ne kod, ne kam«, vendar pridejo nanj trenutki, ko se ojunaci, ko dvigne ponosno glavo, češ:

¹ Tenja = senca.
² zle = hude.

Kaj so mi nadlog udarci?
In zakaj bi se jih bal?
Kakor pivec pri kozarci,
vedno bom vesel ostal.

Bodisi, da sodimo Flegeriča kot človeka, to je z ozirom na njegov značaj tako ali tako, dejstvo je, da je bil in on Adamov sin, kakor vsak izmed nas in kot pesnik, torej kot izreden človek, tudi izrednim posebnostim in slabostim še celo bolj podvržen nego mi navadni ljudje. . . .

V obče je imel Flegerič čudovito dober spomin. Znal je sedem jezikov. Že kot dijak se je učil angleščine, francoščine in italjanščine. Slovstveno zgodovino posameznih velikih narodov je imel popolnoma v spominu; citirati pa ti je znal tudi iz grških in rimskih klasikov, kar si želel. Kratke sestavke — tudi pesmi je prevajal Flegerič iz angleščine (Zora) in francoščine (Pop.). Iz italjanščine je prevzel imenitno delo »Buon senso e buon cuore« (Dober razum in dobro srce).

Pozabiti ne smem neke lastnosti Božidarjeve, lastnosti namreč, ki jo osobito dandanes tako zelo pogrešamo pri mladih ljudeh. To je Flegeričeva goreča ljubezen do starišev, zlasti pa do očeta. Lahko si mislimo, kako močno je krvavelo srce našemu Božidarju, ko je po tolikih študijah, po tolikih gmotnih žrtvah, ki jih je doprinesel zanj njegov dobri oče, moral priznati svojim rednikom, ko je prišel iz Oseka, da je brez službe, brez ekistence, da ni ne gospod, ne kmet. Samo enkrat je baje prijel oče svojega sina ostro zaradi njegove lahkomišelnosti, samo enkrat in tedaj sta se razjokala oba, oče in sin. Od one dobe našega študiranege brez službe okrog blodečega Božidarja ni nikdo doma več vprašal, kaj misli zastra svoje bodočnosti.

Da je Flegerič visel z vso srčno ljubeznijo na svojem očetu, uveril sem se često, ko sem mu kot gostu nazadnje ponudil še kaj posebnega n. pr. kako izredno lepo jabolko, hruško ali kaj sličnega. Fin sad, zlasti jabolka je baje imel Flegeričev oče posebno rad, zato pa je sin tudi često prosil, sme li vzeti ta ali oni sad seboj za svojega očeta. Uveril sem se, da Božidar ni jemal takih reči za sebe, marveč v resnici za očeta.

(Dalje prih.)

Položaj.

Dunaj, dne 29. julija. Glede vesti, došlih iz Bukarešte, da bi naj bila pogajanja med balkanskimi državami končno veljavna, to se pravi, balkanske države naj bi si razmere same med seboj uredile, se zagotavlja na merodajnem mestu, da bodo velesile vse sklepe, ki se bodo sklenili v Bukarešti, še preskušale, ker smatrajo vprašanje o ureditvi razmer na Balkanu za evropsko zadevo.

Glede turškega vprašanja še vedno ni storjen sklep o kaki kolektivni demarši v Carigradu; bržčas se bodo danes bavili s tem vprašanjem poslanci velesil v Londonu. Ni verjetno, da bi podelila Evropa Rumuniji mandat, ker se noče spustiti Rumunija v krvavo vojsko za interese drugih. Tudi o kakem mandatu na Rusijo še za sedaj ni nobenega govora. Tudi to se smatra za malo verjetno.

Bolgarija dela težkoče?

Pariz, dne 29. julija. Na podlagi poročil iz Bukarešte smatra „Temps“ za pribito, da imajo v političnih krogih vtis, da dela Bolgarija mirnemu razvoju mirovni pogajanj precejšnje težkoče. Najprej bo zahtevala Bolgarija avtonomijo za Macedonijo. Nadalje se Bolgarija namerava spustiti v specijalna pogajanja z Rumunijo, kar bi spremenilo ves značaj konference.

Bolgari bodo morali sami obračunati s Turki.

Pariz, dne 28. julija. Tukajšnji politični krogi smatrajo za najbolje, da zavezniki takoj po sklepanju miru sami nastopijo proti Turčiji, ker bi tako odpadla potreba nastopa Evrope. A v francoskih balkanskih diplomatičnih krogih se pripominja, da so Srbi in Grki pač pripravljene, diplomatično podpirati Bolgarsko, dočim je čisto izključeno, da bi se še kak zaveznica bojevala skupno z Bolgarsko proti Turčiji, ker je Bolgarska svoje zaveznike že preveč — razočarala.

Odrin.

Dunaj, dne 29. julija. Iz Carigrada javlja „Südslawische Korrespondenz“: Na povelje odrinskega valija Hadži-Adila so spravili vse turške prebivalce, ki so zapustili mesto, ko so ga zavzeli Bolgari, zopet nazaj v Odrin. Sedaj, ko so Turki zopet zasedli mesto, delajo noč in dan job odrinskih utrdbah. Hadži-Adil je obiskal tuje konzule, katerim je zagotovil, da je življenje in imetje tujih podanikov popolnoma varno. V mestu vlada mir in red. (Za prihod prestolonaslednika Jusuff Izzedina se vrše posebne predprave. Turške hiše so v zastavah. Tuji konzuli se ne udeležijo sprejema turškega prestolonaslednika.)

Iz bojišča.

Sofija, dne 29. julija. General Ivanow je dobil prav izdatna ojačenja proti Grkom. Baje se bi je boj med Grki in Bolgari. Grki baje beže proti Nevrokopu, na svojem begu more in požigajo vse.

Neodločena bitka.

Atene, dne 29. julija. (Kor. biro.) Vojno ministrstvo priobčuje to-le brzojavko iz glavnega grškega vojnega stana: Sovražnik, ki se je po porazu dne 26. t. m. umaknil proti Džumaji, je namenil nadaljevati umikanje proti severu, toda prejel je izdatna ojačenja, ki so mu došla po železnici iz Carigrada v Kistenčil in odtod peš v Džumajo. Ko mu je došlo ojačenje, je sklenil, da zopet zavzame svojo majhno pozicijo. Proti našemu desnemu krilu je koncentriral močne čete, posebno proti utrjenim višinam severno ob Džumaji. Boj je trajal cel predvečernjski dan in vso silovitostjo in se je še le končal, ko je nastopila noč ter ni bil odločen. Imeli smo velike izgube, toda sovražnik je imel še večje.

Ko se je končal boj dne 27. t. m. v naš prid, se je poraženi sovražnik po noči umaknil. Naša artilerija ga je zasledovala. Ko so došle naše čete pri zasledovanju štiri kilometre južno od Džumaje, je sovražnik zapustil Džumajo, ko je poprej zažgal. Od daleč izgleda kraj, kakor velikansko pogorišče. Posebno grški in turški del mesta so Bolgari zažgali. Na naših črtah, ob katerih je tudi sovražnik koncentriral izdatne čete, traja bitka še dalje.

Spor med Avstrijo in Nemčijo.

Berolin, dne 29. julija. „Berliner Tagebl.“ piše: Glasom angleških poročil je glede vprašanja Kavale zavladalo med Avstrijo in Nemčijo nasprotujoče mnenje. Nemčija podpira baje energično Grčijo, Avstrija in Rusija pa vstrajata pri tem, da ostane Kavala bolgarska posest.

Wagner redivivus.

Znani „Reichspostini“ korespondent Wagner, ki je po bolgarskih porazih na hip utihnil, brzojavlja iz Bukarešte svojemu listu, da se mu je posrečilo, uiti v Bukarešto in da prinese od tu na Dunaj veliko „jako zanimivega materijala.“

Politični pregled.

Komisarijat na Češkem.

Proti uvedbi komisarijata nastopajo in protestirajo sedaj vse politične stranke, tako na češki, kakor na nemški strani. Vse je ogorčeno, če prav je bilo jasno, da izzivalna nemška obstrukcija ni mogla dovesti do drugega izida, kakor do sedanjega, neustavnega. Deželne blagajne so prazne in na drug način, kakor neustavnim potom se ne da priti do denarnih sredstev. Med tem pa, ko se obrača nemška jeza proti sestavi upravne komisije, ker je baje pre-

več češka, so ozlovoljeni Čehi na vlado, ker je silitirala ustavo. Vse češke stranke so zavzele že ostro stališče napram komisarijatu in v Pragi je prišlo v pondeljek zvečer že do demonstracij, naperjenih proti novi vladi. Inscenirali so jih češki radikali. Govori se že tudi, da hočejo češki deželni odborniki v prizeriti napram komisarijatu pasivno resistenco. Češki deželni odborniki so se baje odločili, prihajati še nadalje v urad in vršiti tam svoje posle ter se hočejo umakniti samo sili. Odbornik Zdravsky je že remonstriral naj ta način. Pridružiti se hoče deželnim odbornikom tudi več deželnih uradnikov, ki se ne nameravajo pokoriti upravni komisiji.

Vlada pa tudi ne ostaja brezdelna. Cesarski namestnik je naročil cenzurnim uradom, naj prepričajo vsako preostro kritiko novega sistema, zlasti še vsak poziv k upor.

Grof Stürgkh je obvestil načelnike strank, da misli v zgođnji jeseni zopet pričeti s pravnimi pogajanjimi. Pogajanja naj bi se vršila na Dunaju.

Državni zbor.

„Neues Wiener Tagblatt“ piše:

Kakor znano, bi naj bil sklican državni zbor, če le mogoče, že v zadnjem tednu meseca septembra. Ker pa do tedaj še ne bo razjasnjen notranje-politični položaj, bo državni zbor sklican še le nekako okrog 15. oktobra.

Avdijenca vojnega ministra.

Včeraj, dne 29. t. m., je sprejel cesar vojnega ministra pl. Krobotina v Išlo v avdijenci, ki je trajala skoraj dve uri. Popoldne je pa bil vojni minister gost našega cesarja na obiteljskem dineju v cesarski vili.

Hrvaško.

Novi hrvaški komisar se dela zelo agilnega. Komaj je nastopil, že se je tudi pričel pogajati s strankami. Za pondeljek je sklical konferenco, kateri je povabil razum zastopnikov mažaronske unionistične stranke tudi zastopnike koalicije. Koalicija je pa povabila odklonila, ker noče imeti opravka z mažaroni. Komisar Skerlec je ostal s svojimi mažaronskimi mameluki sam. — Včeraj so pa bili pri Skerlecu zastopniki koalicije sami.

Italija.

Italijanski mornariški minister Leonardo Cattolico je odstopil. Njegov naslednik je admiral Millo, znani junak Dardanel, ki je svoj čas v italijansko-turški vojski s tremi križarkami foreiral Dardanele.

Raznoterosti.

Iz poštne službe. Poštni aspirant Gabrijel Slihtig pri Sv. Ani na Krembergu je imenovan za poštneega ekspedijenta istotam.

Imenovanja. Mestni inženir v Mariboru Rud. Skobertal je imenovan za inženirskega adjunkta pri ravnateljstvu bukovinskega grško-orijentalnega verskega sklada. Mestni višji zdravnik dr. Demeter vitez Bleiweis-Trsteniški v Ljubljani je imenovan za nadzorovalnega višjega zdravnika pri kranjski dež. vladi.

Nove telefonske zveze. Iz Radgone poročajo, da so bile izročene dne 21. julija t. l. telefonske centrale v Cmureku, Obrajni in Radgoni prometu. Do konca tega meseca bodo izročene prometu tudi še telefonske centrale v Radneih, Križevcih in v Ljutomeru.

Cvetlična dneva železničarjev. Cvetlični dan na južni železnici se priredi dne 2. in dne 3. avgusta. Kakor znano, so se izrekli slovenski železničarji — proti tej prireditvi, na kar opozarjamo še enkrat naše občinstvo.

V Lurđ. V pondeljek so se odpeljali zastopniki zavoda sv. Stanislava v Št. Vidu nad Ljubljano v Lurđ. Iz vsakega razreda sta po dva od učencev izvoljena kot zastopnika. Vodi jih presvetli gospod knezoškof dr. Anton Bonaventura Jeglič, ki je napravil ob začetku zidanja tega zavoda obljubo, da po dovršeni prvi maturi pripelje zastopnike v zahvalo v Lurđ.

Poroka. V pondeljek, dne 28. julija, se je poročil v Ptuju dr. Anton Gosak z gospodično Emico Mahoričovo. Poroka se je vršila v mestno-proštijški cerkvi.

Hohenburger v Celju. Dne 28. t. m., popoldne se je pripeljal justični minister Hohenburger s avtomobilom iz Rogaške Slatine, kjer je na dopustu, v Celje, kjer si je ogledal tamšnjo poslopje sodnije in prostore jetnišnice. Razen podžupana celjskega je še sprejel oba zastopnika odvetnikov dr. Schurbija in dr. Serneca, ki sta mu slikala neznosne stavbene nedostatkosti tukajšnjih sodnijskih prostorov. Hohenburger je obljubil obema zastopnikoma, da bo po močeh pospeševal gradbo novega sodnijskega poslopja. Proti večeru istega dne se je minister zopet odpeljal v Rogaško Slatino.

Dr. Josip Kušar. V pondeljek, dne 28. t. m., je v Rogaški Slatini, kjer je bil na oddihu, nagloma umrl dr. Josip Kušar, odvetnik v Kranju, star komaj 48 let. Pokojnik je bil sicer liberalec, toda kot značajan mož je večkrat ostro obsojal liberalno politiko. Bil je tudi navdušen planinec. Zapuščea vdovo in pet nepreskrbljenih otrok. Bodi mu zemljica lahka.

„Usmiljeni“ Nemci. Nemci se radi bahajo s svojo humaniteto. Če je le količkaj mogoče, se postavijo napram ostalemu svetu kot veliki človekoljubi.

Kakšno je to človekoljubje v resnici, naj pove sledeči vzgled: Vsled zadnje vremenske katastrofe je zadela Gradčane velika nesreča. Mnogo družin je izgubilo celo svoje imetje in mnogi so bili vrženi naravnost na cesto. Zbirka, ki so jo uvedli za te reveže po velikem Gradcu od hiše do hiše, je vrgla borih 7000 K. Še bolj se je pokazala nemška „usmiljenost“ v našem Mariboru. Tukajšnji biskop je priredil za graške ponesrečence dobrodelno predstavo. Prišlo pa je celih 68 oseb in vseh dohodkov je bilo 51 K, ki so se odposlale v Gradec. Če bi šlo za kakšne nemškobojne namene, bi bila zbirka v Gradcu veliko večja in bi bil mariborski bio poln. Človekoljubja, usmiljenja Nemci ne poznajo. Nasilni so proti nam Slovanom, nasilni so v gospodarskem življenju in nasilni so tudi proti lastnim rojakom, ker je cela njihova natura nasilna in nekulturna.

Da se reši pogina, se je ptujski „Štajero“ odločil, da zviša z novim letom svojo naročnino od 3 na 4 K. Najbrže so Südmarka in drugi krušni očetje uvideli, kako brezupno je početje s „Štajercem“, ki se vsakemu poštenemu in le nekoliko zavednemu človeku gabi, ter so zaprli mošnjčke. Da se reši — mora zvišati naročnino. V zadnji številki na uvodnem mestu dolgovezno čenčari o nalogah „Štajerca“ in hvali sam sebe, kot berač svojo malho. Najvažnejšega pa ne pove: da je „Štajero“ za to tu, da nekateri „šnopsbaroni“ zapeljanim ljudem lažje prodajo svoj strup, ter da vsled tega boljše in lažje živijo. Kšeft z značajnostjo in s šnopsom — to je glavna „Štajerčeva“ naloga.

Bratski bojkot. Liberalna stranka ve, da je bojkotno orožje v naših rokah mnogo silnejše in nevarnejše, kakor v njenih (oslabljenih, izkrvavelih prstih), za to se nam zelo čudno zdi, da imajo liberalci korajžjo, hujskati z bojkotom proti naši tiskarni. Urednik štajerskega dela „Slovenskega Naroda“ naj vpraša v Zvezni tiskarni, koliko zasluži v zadnjem času taista od naših pristašev, še celo od duhovnišva in odvetništva, katerega potem v zahvalo za to v vsaki številki blati.

Velika „izguba“ ljubljanske kreditne banke. „Slovenski Narod“ pogreva, kakor znano, že popravljen laž, kakor bi eden naših denarnih zavodov pri dražbi nekega posestva na Kranjskem zgubil 100.000 K. Kakovost takih poročil označuje dejstvo, da liberalni listi molče o tem, da je pri isti dražbi ljubljanska kreditna banka propadla z zneskom K 70.000. Seveda tudi ta zavod s tem še ni izgubil te terjatve, ker ima dovolj varnosti drugod, istotako kot naš zavod (čegar terjatev je do zneska 70.000 K plačana, oziroma deponirana); pribiti pa moramo do dejstva, da primerno označimo hudobno in pristransko poročanje liberalnih listov.

Štajerski pododbor Slovenske dijaške zveze ima svoj letošnji občni zbor v nedeljo, dne 3. avgusta na Gomilskem v Savinjski dolini. Vabimo vse katoliško-narodne visokošolce, bogoslovce, abituriente in druge dijake, da se ga v obilnem številu udeležo, zlasti ker se spremeni letos pododbor v podružnico!

Dekliški sestanek v Mariboru. V soboto, dne 2. avgusta, se vrši ob 10. uri predpoldne, v sobani katoliškega delavskega društva (Flössergasse št. 4), sestanek dekliških organizacij. Razpravljalo se bo o različnih vprašanjih, ki se tičejo teh organizacij.

Dr. Štrekljev naslednik na graški univerzi. „Slovenskemu Narodu“ poročajo iz Gradca: „Filozofska fakulteta graške univerze je poslala že pred dalje časom na učno ministrstvo soglasno sprejet klep, s katerim predlaga za izrednega profesorja slavistike kot naslednika profesorju dr. Štreklju na prvem mestu dr. Nachtigalla, na drugem mestu pa dr. Kidriča.“ Dr. Nachtigall in dr. Kidrič sta sicer že spravila več svojih spisov v javnost, vendar ne vzbujata nobenih posebnih pričakovanj. V primeri z dr. Breznikom sta prava znanstvena palčka, toda dr. Breznik ne bo prišel v Gradec, ker je — duhovnik!

Opozarjamo na vozni red za romarski vlak v Marijino Celje na zadnji strani.

Volitve na Goriškem. De ure, ko pošiljamo list v stroj, še nimamo nobenega sporočila o izidu ožjih volitev v Gorici. Po „Tagespošti“ je zmagal v goriški okolici mladostrujar Rojec ter liberalca Furlani in Gorjup. Iz Tolminskega ni ničesar znanega.

Naše prireditve.

Dekliški tabor v Framu.

Na Anino nedeljo se je vršil v divnem Framu velik dekliški shod, ki zasluži ime tabor. Krog 1000 deklet od blizu in daleč se je sešlo k posvetovanju v idiličnih prostorih starega gradu med starodavnimi razvalinami pod senco mogočnih dreves.

Shod je otvoril in vodil gospod dr. J. Hohenberger, ki je tudi govoril slavnostno besedo, v kateri je na zgođovinskih vzgledih pokazal, kako so v zgođovini cerkve tudi žene in dekleta veliko storile, veliko dosegle in koristile ter pripomogle križu do zmage. Križ bodi tudi dandanes mladenkam znamenje žive vere, potrežljivosti, velike in požrtvovalne ljubezni do Boga, domovine in bližnjega.

Na to so nastopale mladenke (15) iz raznih krajev z govori, v katerih so se tudi spominjale Konstantinovega jubileja, 1050 letnice prihoda sv. Cirila in Metoda, navduševale za Marijine družbe, dekliške zveze, dobre časnike, pošteno su nekateri izmile vest nemškutarjem in liberalcem, na primer govorni-

ca iz Sv. Jurija v Slov. goricah (Androjna Marija), Furek Alojzija iz Slivnice in druge.

Bilo je veselje gledati neštivilne vrste navdušenih mladenk in nehote je vstalo prepričanje: dokler bomo imeli tako ženstvo, se nam ni treba bati za obstoj.

Dekliški shod na Tinskem.

Veličastno se je izvršil ta važni shod. Prihitele so mladenke iz celega šmarskega okraja in zbralo se je tudi ogromno drugega ljudstva. Obhajali smo v podružnici sv. Ane patrociniij. Po procesiji sv. Reš. telesa je pridigoval dekan Bohanec, maševal pa domači kaplan Blumer. Vodil ga je župnik Gomilšek. Šmarske in petrške pevke so zapele več domoljubnih pesmic, šmarski tamburaši pa so pridno tamburali. Z govori in deklamacijami je nastopilo 16 mladenk iz župnij: Zibika, Smarje, Slivnica, Sladkagora, Sv. Peter na Medvedovem selu, Sv. Ema. Razen teh sta še govorila bogoslovec H. Škorc in župnik Gomilšek.

Ob enem se je vršil občni zbor [Zveze slovenskih deklet, o katere bodočih ciljih je lepe misli podala tajnica Ana Vehovar. Odbor Z. S. D. za bodoča tri leta je bil izvoljen sledeče: Kren Ana, St. Ilj, predsednica; Drev Marija, Petrovče, prva podpredsednica; Kovačič Tončka, Gornja Radgona, druga podpredsednica; Resnik Marija, Videm, tretja podpredsednica; Drogenik Marija, Sv. Peter na Medvedovem selu, četrta podpredsednica; Erna Razlag, Ptuj, prva tajnica; Vehovar Ana, Sv. Peter na Medvedovem selu, druga tajnica; Šketa Terezija, Braslovče, tretja tajnica; Novak Matilda, Sv. Križ tik Slatine, in Novak Marija, Smarje pri Jelšah, odbornici.

Mladike so izborno govorile in je vladalo veliko navdušenje na shodu.

Po shodu smo šli v romarsko cerkev Tinske Matere božje, kjer je imel kaplan Hribar pete litanije, župnik Gomilšek pa pridigo.

Cela prireditve je vtila novega poguma v vrste naših rodoljubnih mladenk, da nadaljujejo najkrepkeje versko-rodoljubno delo v blagor in v napredek naše ženske mladine.

Štajersko.

Maribor. Dela pri mostu napredujejo precej hitro, dan otvoritve pa še ni znan. Ravno tako še ni znano, kako se bo izvršila slovesna otvoritev. „Marburgerca“ je pred par dnevi namignila, da se bode otvoritev izvršila „tiho“, brez posebnih svečanosti in je utemeljila to s tem, da bi občina prihranila nekaj tisočakov. Pravi vzrok pa to ni. Nekateri prezagrizeni nemško-nacionalni petelini nočejo slovesne otvoritve za to, ker bi blagoslovil novi most knezoškof, torej katoliški duhovnik, a oni bi imeli radi svojega — Mahnerta! V tem smislu se je inscenirala med občinskimi odborniki cela gonja in protestantovska tetka „Marburgerca“ jo blagoslovilja in podpira.

Studenci pri Mariboru. V nedeljo, dne 27. t. m. se je odigral ob pešpoti, ki pelje v Lembah, malo pred gozdom, krvav prizor. Šetaleci, ki so šli okrog tretje ure proti Lembahu, so srečali rešilni voz, ki je peljal proti mestu tesarskega polirja Al. Šmola, ki je bil v delu pri novem mostu. Kakor so pripovedovali ljudje, je nastal med njim, ko se je peljal s kolesom proti Lembahu, in neko družbo — dva možka in ena ženska — prepir. V teku prepira je eden možkih Šmola precej močno zabodel, da se je zgrudil in ga je moral odpeljati i rešilni voz. O vzrokih prepira se govori najrazličnejše. Ker je bila ženska zraven, ne manjka tudi moment ljubezni.

Ljutomer. Neki nesramnež iz nemškutarskega tabora je čutil potrebo, da se je zaletel v „Marburgerci“ v našega visokočislanskega gospoda dekana. Iz celega dopisa govori samo zloba in bleđa zavist, ker je blagonosno delovanje gospoda dekana našlo priznanje tudi na najvišjih mestih in je bil odlikovan s križcem Franc Jožefovega reda. Povemo našim nemškutarjem najodločnejše, da naj s takimi napadi enkrat za vselej prenehajo, če ne, bomo posvetili v njihove vrste in povedali bomo javnosti stvar, ki bodo marsikom neljube. Velečastitega gospoda dekana pa zagotovimo, da je naše spoštovanje do njega vsled takih grdih napadov le še večje.

Sv. Lenart v Slovenskih goricah. Kak prijatelj kmetov je dr. Gorišek, pove dejstvo, da se je izrazil pred večjo družbo: „Nam so okoličani toliko, kakor kmetu gnoj na njivi. Če se bo stvar še tako naprej razvijala, postanemo milijonarji.“ To pove veliko in odtod tisti veliki račun in ekspenzarji. Kadar pride k Vam dr. Gorišek kot politični rešitelj, mu to povejte in upamo, da se ga boste kot ljubitelja okraja lahko odkrižali.

Sv. Peter pri Radgoni. Radi boleznih prečastitega gospoda župnika in duhovnega svetovalca Meška pri Kapeli se bo obhajala prva sv. maša velečastitega gospoda primicijanta Antona Bratkoviča pri Sv. Petru pri Radgoni in sicer v nedeljo, dne 3. avgusta.

Ljutomer. V nedeljo, dne 3. avgusta ima naša Dekliška zveza zanimivo poučno predavanje. Mladike, pridite!

Zreče. Šolarji četrtega razreda so naredili poučni izlet na Dobro. Potoma jim je gospod nadučitelj Schell razlagal marsikaj in odgovarjal na primerna vprašanja. Na cilju so pa prišleem krajevne znamenitosti razkazovali postrežljivi Dobrnčani.

Romarski vlak v Marijino Celje vozi dne 11. avgusta iz Maribora. Vožnja stane iz Maribora, Pesnice, St. Ilja in Spielfelda tje in nazaj v III. razredu 8 K 80 vin., v II. razredu pa 13 K. Vlak bo vozil po sledečem voznem redu:

Iz Maribora	ob 1. ur 05 min po noči.
Iz Pesnice	" 1. " 17 " " "
Iz Sentilja	" 1. " 29 " " "
Iz Spielfelda	" 1. " 39 " " "
V Kapfenberg pride	" 4. " 15 " " zjutraj.

Ako bude več kakor 800 romarjev, se bodo ti iz Kapfenberga v Au-Seewiesen peljali v dveh vlakih. Prvi bo odšel iz Kapfenberga ob 4. uri 30 min. zjutraj in pride v Au-Seewiesen ob 5. uri 50 minut. Drugi odide iz Kapfenberga ob 8. uri 25 minut in pride v Au-Seewiesen ob 9. uri 44 minut. Nazaj se vrnemo dne 13. avgusta. Tisti romarji, ki se bodo iz Kapfenberga peljali z drugim vlakom, bodo imeli v Kapfenbergu službo božjo. Prvi vlak gre iz Au-Seewiesena ob 1. uri 24 minut in pride v Kapfenberg ob 2. uri 40 minut popoldne. Drugi vlak odide iz Au-Seewiesena ob 5. uri 20 minut popoldne in pride v Kapfenberg ob 6. uri 30 minut zvečer. Iz Kapfenberga odide vlak ob 7. uri zvečer.

V Spielfeld pride	ob 9. uri 08 min. zvečer.
V Sentiljo	" 9. " 19 " " "
V Pesnico	" 9. " 29 " " "
V Maribor	" 9. " 42 " " "

Iz Maribora do Kapfenberga in nazaj bo vozil samo en vlak. Ker železnica iz Kapfenberga v Au-Seewiesen nima na razpolago dovolj vozov za osebe, bodo pripravljene tudi popolnoma omiti tovorni vozovi, v katerih bodo postavljene klopi. Iz Au-Seewiesena v Marijino Celje je hoda še 7 do 8 ur. Na razpolago bodo tudi omnibus-vozovi, na katerih stane sedež s a m o t j e 5 K. Za nazaj si bodo romarji voz lahko sami najeli v Marijinem Celju. Kdor se hoče na omnibusu peljati, si mora prostor na njem kupiti ob enem z železničnim voznim listekom in sicer najpozneje do dne 6. avgusta. Kdor si voza naprej ne naroči, ga bode težko dobil. Cenjene p. n. dušne pastirje uljudno prosimo, da ljudem to romanje oznanijo, denar za vozne listeke zbirajo in karte skupno naročijo. Denar je poslati edino le na naslov: „Romarski odbor“ v Maribor, Koroška cesta 5. V zahvalo za trud se bode za nje opravila v Marijinem Celju služba božja. Osebnost se karte lahko kupijo tudi v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Romarji od celjske, ptujske, ljutomerske in koroške strani naj se poslužijo večernih vlakov, da pravočasno pridejo k rom. vlaku v Maribor. Romarski voznik velja samo za vožnjo iz Maribora v Marijino Celje in do Maribora nazaj. Vožnjo v Maribor in iz Maribora domov si plačajo romarji sami. Duhovniki, ki želijo romar-

je spremljati in tam spovedovati, naj se javijo na vodstvo tiskarne sv. Cirila v Mariboru. Vozni listeki se bodo pričeli razpošiljati še le dne 6. avgusta. — Romarski odbor.

Razgled po svetu.

Cudna so pota človeškega življenja . . . V mestu Sentešu na Ogrskem građe protestantsko cerkev. Med kamnoseki, ki so ondi zaposleni, se nahaja čuden delavec: bivši profesor na bogoslovni fakulteti v Kološvaru in cerkveni pisatelj dr. Gjergy. Svoj čas je radi nekega dogmatičnega konflikta pustil vseučiliško stolico in stopil v službo kot navaden drvar pri neki tvrdki v Arađu. Kasneje se je vrnil v Kološvar, prestopil v protestantizem in postal pastor. Te službe se je pa kmalu naveličal in šel med kamnoseke. J. Gjergy je pristaš Tolstojevih nauk.

Letina v Nemčiji. Iz Berolina poročajo: Nemški poljedeljski svet naznanja, da bo imela Nemčija, kakor kaže, srednje dobro letino za pšenico, rž in ječmen. Dvomljiva je samo še kvaliteta teh žit, ki pa odvisi v glavnem od vremena v prihodnjem tednu.

Somišljeniki, agitirajte za „Stražo“.

Učenca

pridnega in krepkega iz pošene obitelji sprejma trgovina s špecerijskim blagom M. Berdajs v Mariboru.

Zahtevajte v gostilnah list Straža!

Popolnoma nov mlin

za sadje, kakor tudi preša, stroj za rezanje krme, parnik za krme, se za polovično ceno proda. Vpraša se v špecerijski trgovini: Maribor, Tegetthofova cesta 19.

Belilnica voska, obrt medu in voščenin Franc Cvilak, Slov. Bistrica

se priporoča prečast, duhovščini in slav. občinstvu. Zaloga kapljenega in precejšenega medu, medicne in medenjakov. Zaloga rumenega in obledenega voska, voščeni sveč, voščeni svitkov, stearinovitih, cerkvenih in namiznih sveč v vsaki velikosti.

94

Karol Tratnik

se priporoča kot

špecialist v izdelovanju cerkvenega orodja in cerkvene posode, kot monštranc, kelihov itd.

Maribor, Pfarrhof-gasse 3.

Niti ena

dama, ki gleda na pravilno negovanje kože, osobito če hoče odstraniti razne pege na obrazu in na rokah, ne najde v to svrhu boljšega mila, kot je staro priznano

Bergmanovo **Karbolfeerzvepleno milo** znamka Steckenpferd

od Bergmanna & Co., Dečin ob Labi.

Komad stane 80 vin. Dobi se v lekarnah, drožerijah, parfumerijah in v vseh tozadevnih prodajalnah.

Trgovina s steklom, porcelanom in kamenljo

Ivan Kleinšek

Maribor, Koroška cesta št. 17

priporoča po najnižjih cenah svojo bogate z logo steklene in porcelanaste posode, svetilk, ogledal, vsakovrstnih šip in okvirjev za podobe kakor vsa v stroko spadajoča dela.

Popravila se najceneje izvršujejo!

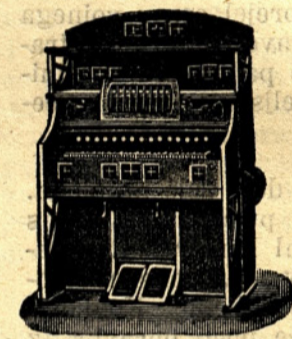

Pozor!

Naznanjam da prodam zaradi pomanjkanja prostora in prevelike zaloge 800 parov čevljev za gospode, 2000 parov za gospe ter 500 parov čevljev za otroke, nadalje vse vrste sandal, čevljev za dom ter čevljev za birmo po najnižjih cenah. Čevlje, ki so že iz mode, vendar izborne kakovosti, prodam nizko pod lastno ceno. Domače delo! Naročila od zunaj in popravila izvršujem točno in po ceni.

Stefan Strašek,

prva največja zaloga obuval v Celju, Schmidgasse št. 3.

Josip Brandl, izdelovatelj orgel v Mariboru o. Dr.

izdeluje cerkvene orgle v vsaki velikosti zelo solidno delo. — Prevzame uglasbo, popravilo

in prestavbo starih orgel. — Izdeluje harmonije najboljše kakovosti evropskega in ameriškega sistema za cerkve, šole in zasebno rabo po nizki ceni. Proračuni in katalogi brezplačno in poštne prosto.

Franc Pleteršek Maribor Koroška cesta 10. Zaloga pohištva

Bogata zaloga poliranega, medlo poliranega pohištva iz trdega in mehkega lesa za spalnice, obednice, za kuhinjsko pohištvo, zaloga divanov, podstavk, žimnic, stolov in ogledal, otročjih postelj iz železa po zelo nizkih cenah. 83

IVAN TEMERL

stavbeni in strojni ključavničar, Maribor, Brunngasse 6, tik hotela „Mohr“,

prevzame montiranja vsake vrste, ter popravila parnih strojev, parnih napeljav, sesalnih napeljav, brizgaln vsake vrste strgarska dela iz železa in kovine. 97 Točna postrežba.

Velika narodna trgovina Karol Vanič, Celje Narodni dom

priporoča bogato zalogo manufakturnega in modnega blaga, posebno krasne novosti za ženske in moške obleke po zelo znižani ceni!

Ostanki pod lastno ceno Postrežba točna in solidna! Vzorci na razpolago!

Prečastitim cerkvenim predstojništvom, ter slav. občinstvu priporoča svoj **atelir** za vsa v njegovo stroko spadajoča dela, kakor **kipe, oltare,** itd. iz lesa, kamna in mavca

Jvo Soič, kipar

Maribor, Reiserleova ulica 26.

TISKARNA SV. CIRILA

Koroška cesta 5 Maribor lastna hiša

svoje izredno bogato zalogo devocijonalij kakor:

Podobe: stenske v vsaki obliki, proste in fine, tudi podobe v okvirju po primernih cenah. Podobice: male, raznovrstne, najcenejše in najfinejše po primern. cenah 100 kom. od 70 v. naprej do 12 K. Podobice kot spomi na prvo sveto obhajilo: najrazličnejše vrste popolnoma po tovarniških cenah. Križe: lepe, fino izdelane, razne velikosti, stoječe in stenske, lesene in nikljaste, tudi oksidirane. Oskrbimo tudi podobe (korpuse) križanega za velike poljske križe po izredno nizkih cenah. Rožne vence: lesene, koščene, biserne, iz kokusa po raznih cenah. Posebno priporočamo cene rožne vence za otroke, tucet po 1 krono in višje. Svetinjske: iz aluminija za Marijine

družbe razne velikosti tudi s trakci, svetinjske, ki nadomestijo škapulir, čudodelne in razne druge. Škapulirje: krmeljski škapulir, peteri škapulir, škapulir sv. Frančiška, Srca Jezusovega in druge. Priporočamo pa mesto škapulirjev kupovati svetinjske, ki nadomeščajo škapulirje, t. j. take, ki imajo na eni strani podobo Srca Jezusovega, na drugi pa kako-koli podobo Matere božje. Posebno še priporočamo krasne molitvenike: Venice pobožnih molitev in svetih pesmi. Obsega izvrstna premisljevanja in 600 cerkv. pesmi. Stane rud. obr. 3 K, zlata K 3-50 in pa 4 K. Pesmi se dobijo tudi za-se po 2 K. Družbine bukvice za dekleta posebno

Dekliških družb. Izvrstni molitveniki! Rud. obr. 3 K; zlata K 1-50 in 4 K. **Sv. Opravilo,** najbolj podučen molitvenik, ker ima razlago celega cerkv. leta. Rud. obr. K 1-20; zlata K 1-50 in 2 K. **Premisljevanje o življenju Jezusa Kristusa** obsega premisljevanje za vsak dan celega leta v 2 delih. Oba dela v platno vezana z rud. obr. 7 K. **Malo sv. opravilo** za mladino silno podučno. Ru. obr. 70 vin.; zlata 1 K. V zalogi imamo tudi druge molitvenike kakor: Hodi za Kristusom, Ključek nebeski, Marija, žalostna mati, Hoja za Marijo, Prijatelj otroški, Družbenik Marijini Marija Kraljica Sre, Getzemani in Golgota, Razne šmarnice, Večna molitev, Hči brezmadežne in druge.

Sploh v Tiskarni sv. Cirila se dobijo ali oskrbijo vsi sedanji molitveniki!